

# Logg från Älva

---

**Datum:** 4 december 2019

**Elevloggare:** Andrée och Viktor

**Personalloggare:** Kecke

**Position:** Förtöjda i Puerto Vueltas, La Gomera

**Planerat datum för att segla vidare:** Lördag kväll

**Beräknad ankomst till nästa hamn:** El Hierro söndag morgon

**Väder:** Växlande, mest soligt på förmiddagen men lätt regn under kvällen.

## Elevlogg:

Denna ljuvliga morgon vaknade de pigga eleverna i sina lyxiga hytter, mitt ute på den vilda Atlanten. Natten hade bestått av hård sjö in från bidevind och hade vaggat dem alla till drömmarnas land. Självfallet så började dagen med en spektakulär frukost som bland annat erbjöd en gröt som var en sådan exceptionell smakupplevelse att de flesta som smakade den svimmade av förtjusning.

Ett nytt hinder uppenbarade sig på den gråa horisonten i form av en morgonstädning. En stor utmaning för de juvenila studenterna som knappt har bäddat sin egen säng i sina bortskämda små liv. Med nöd och näppe så kom de genom sin uppgift och efter den hundraelfte kontrollen från besättningen så blev städningen godkänd.

Därefter skulle de utkörda eleverna belönas med att få snorkla i Tortuga Bay på kusten av Tenerife, det iskalla vattnet och de spetsiga klippor som de femton meter höga vågorna bröt mot var som ett mjukt inlindande täcke som kallade på dem alla. Tillsammans samma längtan har vi valt, vi sjömän som lever och brukar detta vilda hav som är den naturkraft som står ovan allt annat på denna jord. Vi snorklade och snorklade och snorklade. I tre hela timmar låg vi i vattnet stirrandes på inget mer än en grå massa gjord av basalt och grönalg. Inte en endaste sköldpadda syntes - inte ens ett spår. Detta stoppade dock inte den kraftfulle och allsmäktige Jan från att artbestämma över sexhundra trettio arter. På latin, grekiska, mandarin och självfallet på Norsk. En man som leder oss genom allt mörker och visar oss varje dag om hur vi kan utvecklas som människor genom att arbeta med varandra.

En ljuv doft uppenbarades som kunde kännas på mils avstånd. Lunch. Simon, vår norske kock, hade nämligen precis strypt en kaskelot med sitt egna rygghår och därmed införskaffat vår lunch. Till kaskelotfilén så serverades även en blomkålssoppa som hade så mycket smak i sig att man kunde äta den genom att endast känna denna underbara och förhäxande doft.

Nästa etapp i vår resa vi kallar livet och denna onsdag bestod av att förflytta vår tremastade tvåhundra nittio ton tunga skonert mot Valle Gran Rey beläget på den nio miljoner år gamla ön La Gomera. Vår resa skulle ta oss norr om denna ö, för att beskåda denna ståtliga bergvägg av basalt. En bergvägg som skapades för ungefär sextio miljoner år sedan då en magma trängde genom en bergknöl av kalk och därefter uppstod en kontraktion och dessa bedårande skapelse har förtrollat människoartens sinnen sedan dess. En ung man vid namn Andrée Grähs hade en spektakulär och givande guidning om just denna bergformation. En drygt två timmar resväg stod framför dem, dessa timmar gick som en löpeld och de kom fram till den underbara staden Valle Gran Rey på 5 röda. Sören, vår otroliga skeppare, och Benke den ståtligaste maskinist som världen skådat hade nämligen trimmat upp vår 500 dieselhästar kraftiga motor med en redig turbo som fick oss att gå upp i plan och surfa vår väg mot frälsningens hamn.

Vi är nu belägna i denna hamn, vi söker skydd från Atlantens monstruösa klimat och stuvar undan det vi värderar mest för att hålla vår blick mot en horisont i väntan på ljusare tider. Utan regn, utan förtryck, utan klimatkriser och utan gruskorn i skon. Vi gör en resa som kommer hållas i våra sköra minnen tills den dag vi ligger på vår dödsbädd. Jag hoppas att också ni som läser detta ska känna hur underbart vi har det här ombord. Därför vill jag ge er denna logg av magi och inlevelse, hoppas ni har det fint där hemma i blåsten. Vi solar mest och har de bra. Godkväll och tjollahejsan fadderullan lej.

## Personallogg:

Hej!

Nå, en enkel sjöman som jag kanske inte broderar ut texten lika yvigt som våra kära elever- Jag vaknade i morse, sent efter att ha gått 24-04 vakten. Då hade vi redan kommit till Sköldpaddsviken, där eleverna snorklade desperat efter de försvunna sköldpaddorna.

Efter de var klara satte vi kursen mot Valle Gran Rey. Vi gick för motor hela vägen då vinden inte var fördelaktig, allting gick utan missöden och vi anlöpte till kaj vid 18:30. efter vi förtöjt har jag nu hamnvakt hela natten lång till gryningen nalkas. Hoppas vi får en lugn natt utan en massa dyningar.

/Hälsningar från lättmatros Kecke





